

Indústria de calç, El Rieral

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Vall del Congost.
Emplaçament seguint la C-17, a l'esquerra direcció Vic prop de la indústria Leiro, abans de la Fontmolsa.

Coordenades:

Latitud: 41.7502
Longitud: 2.25768
UTM Est (X): 438283
UTM Nord (Y): 4622308

Classificació

Número de fitxa 08276 - 80
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Molt cobert per la vegetació.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Pedra Natural Leiro. Carretera Barcelona- Puigcerdà s/n. El Rieral 08593 Tagamanent.
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa: dg., 25/03/2001 - 01:00

Descripció

Conjunt d'edificacions de diversa procedència que són de difícil descripció ja es troben molt cobertes per la vegetació. Es tracta d'una gran construcció de caire industrial construïda a la pendent de la muntanya, prop

de l'actual indústria Leiro. La zona, coneguda com el Rieral, s'hi documenta des d'època moderna una casa. A la part baixa de la muntanya i aprofitant la pendent s'hi troba ubicada una gran estructura construïda en carreus de pedra local ben escairats i de disposició regular tancada per les quatre bandes, i que s'ha interpretat com a contenidor. Al costat d'aquesta estructura hi ha un gran edifici en obra limitat per un mur de contenció on al seu interior s'hi troben dos forns de calç, d'una profunditat aproximada d'uns 12 metres. Aquests pous són excavats sobre el pendent natural, i amb una part construïda amb petits carreus de pedra local i obra reforçant l'esquelet del pou. Recolzada a l'esquena de la muntanya hi ha una presa. Aquesta és coneguda com la presa del Rieral, i tot i que és de factura moderna, per la part interior s'aprecia una fàbrica anterior de carreus de pedra local ben escairats.

Observacions:

conjunt de gran interès pel patrimoni industrial del municipi.

Història

Aquest complex de grans dimensions evidencia una gran activitat basada en la indústria de la calç, a la zona de Tagamanent. Es desconeix el moment exacte de funcionament d'aquests forns, tot i que es pot donar una data aproximada de finals del segle XIX, fins abans del anys 70 i es pot associar al Forn d'en Peret, situat prop de la Fontmolsa. Aquesta construcció respon a un forn de producció de calç d'abast industrial, situat a l'eix principal de comunicacions (la carretera de Ribes i actual nacional C-17) . La construcció del forn es solia fer a l'abric d'un pendent, com s'ha constatat en tots els forns documentats, ja que facilitava el seu procés productiu, la càrrega i buidatge de l'estructura. La boca del forn es trobarà a la part inferior del pendent des d'on és més fàcil l'accés, tant per la càrrega i descàrrega de les pedres com pel seu posterior transport i alimentació del forn. L'ús de la calç com element constructiu, barrejat amb sorra i aigua o sola, ha estat utilitzat, des de sempre, de forma tradicional. Aquest tipus d'activitat s'ha d'associar amb la presència de calcita com a matèria primera a la zona propera. El procés s'iniciava amb l'extracció de la pedra, que un cop col·locada dins el forn i a alta temperatura, esdevenia pols. La calç resulta de calcinar la pedra calcària, molt rica en carbonat calci i que un cop sotmesa a una temperatura de 900° o 1000 ° C, se'n obtenia la calç. Quan aquesta substància surt del forn es presenta en terrossos d'òxid de calci de color rosat, que tradicionalment es coneix com a calç viva o calç de terrós i; la seva posterior manipulació permetrà que en la construcció s'utilitzi la calç en pasta o la calç en pols, les dues com a modalitats de l'hidròxid de calci. Per a la elaboració de la calç es coneixen dos sistemes: el sistema basat en el forn discontinuo o intermitent, i que ha perdurat fins els nostres dies; i el forn de tipus continuo o forn de raig. En aquest mateix punt de producció de calç es realitzaria la seva venda.

